

Eelotsuse küsimus

Kas siis, kui võtta arvesse ka kõne all olevate 13. aprilli 1995. aasta kaubandusagentidilepingu seaduse artiklite 18, 20 ja 21 kvalifitseerimist Belgia õiguse alusel imperatiivseteks säteteks Rooma konventsiooni⁽¹⁾ artikli 7 lõike 2 tähenduses, tuleb selle konventsiooni artiklit 3 ja artikli 7 lõiget 2 — vajadusel koosmõjus nõukogu 18. detsembri 1986. aasta direktiiviga 86/653 füüsilisest isikust ettevõtjana tegutsevate kaubandusagentide tegevust käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta⁽²⁾ — tõlgendada nii, et need sätted lubavad kohaldada kohtu asukohariigi õiguse imperatiivseid sätteid, mis pakuvad ulatuslikumat kaitset kui nimetatud direktiivis ette nähtud minimaalne kaitse, isegi kui selgub, et lepingu suhtes kehtib teise EL liikmesriigi õigus, millesse on nimetatud direktiivis ette nähtud minimaalne kaitse samuti üle võetud?

⁽¹⁾ 19. juunil 1980. aastal Roomas allakirjutamiseks avatud lepinguliste kohustuste suhtes kohaldatava õiguse konventsioon (EÜT 1980, L 266, lk 1; eestikeelne versioon ELT C 169, 8.7.2005, lk 10).
⁽²⁾ EÜT L 382, lk 17; ELT eriväljaanne 06/01, lk 177.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour constitutionnelle (varem Cour d'arbitrage) (Belgia) 26. aprillil 2012 — I.B.V & Cie SA (Industrie du bois de Vielsalm & Cie SA) versus Région wallonne

(Kohtuasi C-195/12)

(2012/C 200/12)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour constitutionnelle (varem Cour d'arbitrage)

Põhikohtuasja pooled

Hageja: I.B.V & Cie SA (Industrie du bois de Vielsalm & Cie SA)

Kostja: Région wallonne

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta direktiivi 2004/8/EÜ (soojus- ja elektrienergia koostootmise stimuleerimiseks siseturu kasuliku soojuse nõudluse alusel, millega muudetakse direktiivi 92/42/EMÜ)⁽¹⁾ artiklit 7, vajaduse korral koostoimes Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. septembri 2001. aasta direktiivi 2001/77/EÜ (taastuvatest energiaallikatest toodetud elektrienergia kasutamise edendamise kohta elektrienergia siseturul)⁽²⁾ artiklitega 2 ja 4 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2009. aasta direktiivi 2009/28/EÜ (taastuvatest energiaallikatest toodetud energia kasutamise edendamise kohta ning direktiivide 2001/77/EÜ ja 2003/30/EÜ muutmise ja

hilisema kehtetuks tunnistamise kohta)⁽³⁾ artikliga 22, tuleb võrdsuse üldpõhimõtet, Euroopa Liidu lepingu artiklit 6 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikleid 20 ja 21 arvestades tõlgendada nii, et:

- a) see on kohaldatav üksnes suure tõhususega koostootmisjaamade suhtes direktiivi III lisa tähenduses;
- b) see nõuab, lubab või keelab, et niisugune toetusmeede nagu Vallooni piirkonna 12. aprilli 2001. aasta dekreedid (piirkondliku elektrituru korralduse kohta) artikli 38 lõikes 3 sisalduv meede on ette nähtud kõigile koostootmisjaamale, mis taaskasutavad peamiselt biomassi ja vastavad selles artiklis kehtestatud tingimustele, välja arvatud koostootmisjaamale, mis taaskasutavad peamiselt puitu või puidujäätmeid?

2. Kas vastus on erinev, kui koostootmisjaam taaskasutab peamiselt ainult puitu või vastupidi ainult puidujäätmeid?

⁽¹⁾ ELT L 52, lk 50; ELT eriväljaanne 12/03, lk 3.

⁽²⁾ EÜT L 283, lk 33; ELT eriväljaanne 12/02, lk 121.

⁽³⁾ ELT L 140, lk 16.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesgerichtshof (Saksamaa) 3. mail 2012 — Walter Endress versus Allianz Lebensversicherungs AG

(Kohtuasi C-209/12)

(2012/C 200/13)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: Walter Endress

Vastustaja: Allianz Lebensversicherungs AG

Eelotsuse küsimus

Kas nõukogu 8. novembri 1990. aasta teise direktiivi 90/619/EMÜ⁽¹⁾ artikli 15 lõike 1 esimest lauset tuleb nõukogu 10. novembri 1992. aasta direktiivi 92/96/EMÜ⁽²⁾ artikli 31 lõiget 1 arvesse võttes tõlgendada nii, et sellega on vastuolus Versicherungsvertragsgesetz'i (kindlustuslepingute seadus) § 5a lõike 2 neljas lause selle 21. juuli 1994. aasta seadusega Drittes Gesetz zur Durchführung versicherungsrechtlicher Richtlinien

des Rates der Europäischen Gemeinschaften (Drittes Durchführungsgesetz/EWG zum VAG, nõukogu kindlustusdirektiivide kolmas rakendusseadus) muudetud redaktsioonis, mille kohaselt lõpeb taganemisõigus või vastuväidete esitamise õigus hiljemalt üks aasta pärast esimese kindlustusmakse tasumist, isegi juhul kui kindlustusvõtjat ei ole taganemisõigusest või vastuväidete esitamise õigusest teavitatud?

(¹) Nõukogu 8. novembri 1990. aasta teine direktiiv 90/619/EMÜ otsese elukindlustusega seotud õigusnormide kooskõlastamise kohta, millega nähakse ette sätted teenuste osutamise vabaduse tegeliku kasutamise hõlbustamiseks ja muudetakse direktiivi 79/267/EMÜ (EÜT L 330, lk 50).

(²) Nõukogu 10. novembri 1992. aasta direktiiv 92/96/EMÜ otsese elukindlustusega seotud õigusnormide kooskõlastamise kohta ning millega muudetakse direktiive 79/267/EMÜ ja 90/619/EMÜ (kolmas elukindlustusdirektiiv) (EÜT L 360, lk 1).

Abdulbasit Abdulrahimi 18. mail 2012 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (teine koda) 28. veebruari 2012. aasta otsuse peale kohtuasjas T-127/09: Abdulbasit Abdulrahim versus Euroopa Liidu Nõukogu, Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-239/12 P)

(2012/C 200/14)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Abdulbasit Abdulrahim (esindajad: solicitor H.A.S. Miller, barrister E. Grieves)

Teine menetlusosaline: Euroopa Liidu Nõukogu, Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul, juhul, kui mõlemad nõuded rahuldatakse:

— tühistada Üldkohtu 28. veebruari 2012. aasta määrus;

— tuvastada, et tühistamishagil ei puudu ese;

— saata asi tagasi Üldkohtusse tühistamishagi arutamiseks;

— mõista käesoleva apellatsioonmenetlusega ja Üldkohtu menetlusega seotud kulud, sealhulgas kohtu soovil märkuste esitamisega seotud kulud välja komisjonilt kohtukulud.

Väited ja peamised argumendid

Oma nõuetes tugineb apellant järgmisele kahele väitele:

— Üldkohus eksis, kui:

— jättis ära kuulamata kohtujuristi arvamuse;

— ei palunud apellandil esitada märkusi selle kohta, kas tühistamishagil puudub ese, ja/või;

— jättes avamata suulise menetluse küsimuses, kas tühistamishagil puudub ese;

— Üldkohus eksis, leides et tühistamishagist ei tulene apellandile olulist kasu.

16. mail 2012 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Poola Vabariik

(Kohtuasi C-245/12)

(2012/C 200/15)

Kohtumenetluse keel: poola

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: P. Hetsch, B. Simon ja K. Herrmann)

Kostja: Poola Vabariik

Hageja nõuded

Komisjon palub

— tuvastada, et kuna Poola Vabariik ei ole vastu võtnud direktiivi 2008/56/EÜ täitmiseks vajalikke õigus- ja haldusnorme või ei ole komisjoni sellest igal juhul teavitanud, siis on Poola Vabariik rikkunud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuni 2008. aasta direktiivi 2008/56/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse merekeskkonnapoliitika-alane tegevusraamistik (merestrategie raamdirektiiv) (¹), artikli 26 lõikest 2 tulenevaid kohustusi;

— määrata Poola Vabariigile ELTL artikli 260 lõike 3 alusel direktiivi 2008/56/EÜ ülevõtmisest teatamise kohustuse rikkumise eest karistusmakse suurusega 93 492 eurot päevas alates kohtuotsuse kuulutamisest käesolevas kohtuasjas;

— mõista kohtukulud välja Poola Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Direktiivi 2008/56/EÜ ülevõtmise tähtaeg möödus 15. juulil 2010.

(¹) ELT L 164, lk 19.